

[Indenrigsministeren.]

ærede Medlem vil erkende, at herigennem er der fra Statens Side givet de københavnske Borgere en Favør, som maa finde Udtryk i en anden Opgørelse paa andre Omraader overfor København, end der bliver andre af Landets Kommuner til Del.

Som sagt, der kunde overfor en Række af disse Poster ganske sikkert rejses en berettiget Kritik, en Kritik, som jeg antager, at ogsaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vilde være med til at udforme. Det første Punkt paa Regningen, som det ærede Medlem Hr. Stauning har nævnt, er Udgiften til Overpræsidiat. Det er ganske rigtigt, at man i andre af Købstadkommunerne hidtil har haft en Statseembedsmand, som besørgede Forretninger, svarende til dem, der paahviler Overpræsidiat; men de er dog i væsentlig Grad gaaet bort fra disse Embedsmænd, som en naturlig Konsekvens af, at de ikke mere eksisterer. Jeg tror, de er afskaffet alle Vegne, hvor de fandtes, og at de paagældende Forretninger er gaaet over til de folkevalgte Borgmestre, saaledes at Udgifterne dertil afholdes af Kommunen, i hvert Tilfælde dem, der ikke angaar Sager, der er overført til Politimestrene. Heller ikke tør man maaske sige, at Københavns Kommune med Hensyn til dette Overpræsidium absolut har indrettet sig paa en Maade, som vilde have givet den *mindste* Udgift til denne Forvaltning, og man har vel gjort det ud fra den Betragtning, at naar man selv betaler, har man Lov til at indrette sig, som man vil. Det kan der maaske være noget i, men har man gjort det, kan det ikke nytte, at man bagefter kommer og præsenterer andre Regningen paa den Merudgift, som er blevet Konsekvensen deraf.

Naar man taler om Bidraget til Skolevæsenet, tror jeg, lignende Betragtninger, for en væsentlig Del i hvert Tilfælde, kan fremføres med Hensyn til Statens Forhold overfor det københavnske Skolevæsen, som jeg allerede har fremført med Hensyn til Statens Forhold overfor visse Kunstomraader, først og fremmest da det kongelige Theater.

Paa den anden Side er det meget uheldigt, at der stadig væk frembyder sig saa stor finansiel Gnidsningsflade mellem Statens Styre og Hovedstadens Styre, som Tilfældet har været, og derfor kunde der vel være Anledning til, at man under en eller anden Form fik denne Sag drøftet til Bunds og fik en Afgørelse af, hvad der i Virkeligheden er at beklage sig over, i hvilken Grad det kan finde Udtryk i Talopgørelser fra den ene og

den anden Side. Jeg for mit Vedkommende skal ingenlunde være uvillig til at gaa ind i en saadan Overvejelse.

Jeg skal i øvrigt slet ikke komme ind paa det ærede Medlem Hr. Statnings Betragtninger, naar det ærede Medlem benytter ogsaa denne Lejlighed til at skildre det ærede Medlem Hr. Pinstrup som en Fjende af København og som Manden, fra hvem man kunde have ventet et saadant Forslag, men kun udtale, at det er en ganske besynderlig Betragtning, at man skulde være fjendtligsindet overfor Hovedstaden for at medvirke til en Skattelempelse for Københavns Vedkommende eller for at udarbejde Forslag derom og forelægge det her, det vilde dog være et ganske besynderligt Udtryk for Fjendskab. Jeg tror meget vel, det ærede Medlem Hr. Pinstrup kunde medarbejde paa en Lovgivning med det Formaal, netop fordi det ærede Medlem jo kun i det ærede Medlem Hr. Statnings Mund er en Fjende af København; men til Udbasunering af dette Fjendskab har det ærede Medlem Hr. Stauning forskellige agitatoriske Grunde, og jeg skal ikke misunde det ærede Medlem det Vaaben, han her mener at have faaet i Hænde.

Paa Arbejdsløshedsspørgsmaalet ønsker jeg i denne Forbindelse aldeles ikke at komme ind, heller ikke skal jeg ved denne Lejlighed udtale mig om Forbrug igennem Københavns Hjælpekasse, navnlig ikke saa længe jeg er ukendt med, hvor stor en Del af dette Forbrug der har fundet Sted ved Støtte til arbejdsløse, og hvor meget af Forbruget der har haft Ærinde andetsteds. Naar vi faar en endelig Opgørelse, saa at vi kan danne os en Mening derom, skal jeg være rede til at tage en Diskussion op om dette Emne med det ærede Medlem; foreløbig, saa længe vi ikke har Materialet dertil, finder jeg ingen Anledning til at beskæftige mig dermed.

Heller ikke skal jeg komme ind paa Spørgsmaalet om, hvad Københavns Kommune har sat i Gang af Arbejder for at aflaste Arbejdsløshed. Jeg har tidligere i dette høje Ting udtalt, at det er en selvfølgelig Sag, at en Kommune af Københavns Størrelse har og altid maa have betydelige Arbejder i Gang. Og naar man taler om, hvad København har udrettet af Byggeforetager til Afhjælpning af Bolignøden, hvad den har garanteret, alt sammen med det Formaal direkte eller indirekte at aflaste Arbejdsløshed, tillader jeg mig at minde de Herrer om, at deri har Staten i samme Grad deltaget, Staten staar som Laangiver til Københavns Kommune for, kan jeg gerne